

[Korsgaard.]

Da det nu altsaa viser sig, at heller ikke paa dette Omraade har man fra Vildmosekommissionens Side virkelig præsteret et Arbejde, som jeg i mindste Maade finder, der er Grund til at tage Hatten af for — idet jeg ikke kan begribe, at naar Talen er om at bygge i en Mose, man da ikke sikrer sig Funderingsforholdene, før man overhovedet fremsætter Forslag —, maa jeg sige, at Forslaget i enhver Henseende er af en saa letsindig Art og udført af saa letsindige Mennesker, at jeg paa ingen Maade kan gaa ind for det, men tværtimod maa anbefale at stemme imod.

H. C. Hansen: Jeg vil gerne begynde med et Par Bemærkninger angaaende Ændringsforslag Nr. 67 om en Bevilling paa 800 Kr. til forhenværende Husmandsbrugskommissionsmedlem i Ribe Amt Thuesen. Der foreligger for Finansudvalget Oplysning om, at han har været Formand for Kommissionen i 24 Aar, og der foreligger talrige Beviser og Udtalelser, ogsaa private, over for mig for, at han har udført dette Hverv paa en meget tilfredsstillende Maade ikke alene for Statskassen, men ogsaa for de Husmænd, som han har været behjælpelig, og som han har været Tillidsmand for.

Jeg maa sige, at naar Niels Thuesen nu staar uden Midler til sit Underhold, vilde det være noget trist, om han skulde gaa til den Udvej at søge Aldersrente for at friste sit Livs Aften — han er, tror jeg, nogle og halvfjerds Aar. Vel kan der være noget principielt i Vedtagelsen af denne Bevilling, men det er dog efter mine Begreber noget for stift, hvis vi paa Finansloven faar absolutte og afgjort opstukne Linier for Understøttelser og Bevillinger. Naar man har arbejdet i Finansudvalget i nogle Aar, kan man ikke undgaa at se, at saadanne Linier slet ikke kan blive holdt, og derfor mener jeg heller ikke, at man i dette Tilfælde kan henholde sig til, at denne Bevilling ligger uden for de Linier, som i øvrigt følges i Finansudvalget, det maa jeg bestemt hævde ikke er Tilfældet.

Denne Bevilling vil heller ikke kunne danne afgjort Præcedens for, at nu herefter skal alle Kommissionsformænd være berettiget til at kræve en Understøttelse efter deres Afgang som Formænd. Naar det ærede Medlem Hr. Korsgaard i denne Forbindelse sagde i en Omtale af et afdød Medlem af Landsoverskatteraadet, at han dog var honorarlønnet, kan det heller ikke tages for gode Varer som Indvending; for hvis det skulde sættes op som Betin-

gelse, vilde samtlige Skatteraadformænd, samtlige Skatteraadsmlemmer, Over-Skyldraadets Medlemmer og Skyldraadsmlemmer Landet over være berettiget til en Understøttelse efter deres Afgang, da de ogsaa er honorarlønnede. Jeg synes, at hvis man overhovedet vil finde en Motivering til Afvisning af denne Bevilling, vælger det ærede Medlem den mest ubrugelige, som vel kunde tænkes. Jeg vil paa mit Partis Vegne anbefale at stemme for Ændringsforslag Nr. 67.

Maa jeg saa sige om Forhøjelsen af Skovarbejdernes Løn, som ikke har fundet Tilslutning hos Oppositionspartierne i Finansudvalget, Venstre og Konservative, det, at denne Forhøjelse af Timelønningerne og Akkordsatserne kun drejer sig om 7 pCt. og drejer sig om Forhøjelse af Timelønningerne til 80 Øre i Timen. Det er for det Arbejde, der her er Tale om, et meget beskædnet Løntillæg. De, der har en vis Indsigt i dette Arbejdes Karakter, ved, at det er et strengt og mange Gange ogsaa meget ubehageligt Arbejde, og det er ikke en Lønforhøjelse, som vil give en Levofod, som kan siges at ligge over det rimelige. Derfor kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale at stemme for det Ændringsforslag, der drejer sig om Skovarbejdernes Løn.

Det kan jeg gøre saa meget desto mere, som det fremgik af det ærede Medlem Hr. Korsgaards Udtalelser, at han ligesom bebrejdede den højtærede Landbrugsminister, at han ikke var kommet paa Forhandlingsfod med det ærede Medlem: der kunde nok have været Tale om at gaa til en Forhøjelse, hvis der virkelig var kommet et Forhandlingstilbud, men det gjorde der ikke, og saa maatte det ærede Medlem og hans Parti gaa imod. Det tyder jo paa, at det ærede Medlem indrømmer, at der er Grundlag for en Lønforhøjelse, men at Fremgangsmaaden har været det ærede Medlem imod.

Maa jeg saa endvidere sige et Par anerkendende Ord i Tilslutning til Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem Hr. Pinholt, om den højtærede Landbrugsministers velvillige Stilling over for Det danske Hedeselskab og Hedesagen i al Almindelighed. Mange af os, der er opvokset i det vestjyske Landskab, er gamle nok til at kunne huske den Nøgenhed, der var i Vestjylland for en Menneskealder og mere siden, og har set, hvorledes Dalgas' Ord er sket Fyldest. Ordene om, at han vilde gøre Jylland laadden. Men den Beplantning, der er sket, har været ret ensidig med een Træsart, som kaldes